

Sygn. akt III RC 552/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Słupsku III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Buko

Protokolant: st. sekr. sąd. Agnieszka Poninkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2015r. na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniej N. S.

przeciwko W. S.

o alimenty

postanawia:

1. umorzyć postępowanie w sprawie.
2. nie obciążać pozwanego kosztami sądowymi.

Sygn. akt III RC 552/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym dnia 17 sierpnia 2015r. ustawowa przedstawicielka małoletniej powódki N. S. – Z. S. wniosła o zasądzenie od pozwanego W. S. na rzecz małoletniej powódki alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że pozwany wyprowadził się ze wspólnego miejsca zamieszkania i od ponad 3 miesięcy nie łoży na utrzymanie córki, nie utrzymuje kontaktu. Z. S. dodała, że jej jedynym dochodem jest wynagrodzenie za pracę (najniższa krajowa). Wydatki związane z mieszkaniem to kwota około 500 zł miesięcznie, podobnie jak miesięczne koszty utrzymania małoletniej powódki.

Z. S. wraz z pozwem wniosła o udzielenie zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do łożenia na czas trwania postępowania alimentów w kwocie odpowiadającej żądaniu głównemu.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o jego oddalenie w całości. Wskazał, że cierpi na nieuleczalną chorobę – ataksję mózdkowo – rdzeniową i jest osobą całkowicie niezdolną do pracy.

Postanowieniem z dnia 30 października 2015r., Sąd udzielił zabezpieczenia w sprawie, w ten sposób, że na czas trwania postępowania zobowiązał W. S. do łożenia na rzecz małoletniej N. S. tytułem alimentów kwoty po 150 zł miesięcznie.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2015r. strony modyfikowały swoje stanowiska procesowe. Matka małoletniej powódki początkowo ograniczyła żądanie do kwoty po 350 zł miesięcznie, później po 300 zł miesięcznie i cofnęła żądanie ponad tę kwotę. Pozwany uznał roszczenie początkowo do kwoty po 250 zł, finalnie do kwoty po 300 zł miesięcznie, wyrażając zgodę na cofnięcie powództwa ponad tę kwotę, jak również za okres do dnia 30 listopada 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

N. S. (ur. (...)) pochodzi ze związku małżeńskiego W. S. i Z. S.. Między rodzicami powódki nie toczyła się sprawa o rozwód, ani o separację.

dowód: - odpis aktu urodzenia – k. 5;

- wyjaśnienia stron – k. 30-31.

Małoletnia powódka uczęszcza do I klasy technikum gastronomicznego. Nie ma problemów zdrowotnych. Nie uczestniczy w żadnych dodatkowych zajęciach.

Matka powódki ma 50 lat. Zaliczona jest do osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności (choruje na kręgosłup). Zatrudniona jest w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P. Oddział w S.. Jej dochód waha się w granicach 1300-2100 zł netto miesięcznie (w zależności od otrzymywanej premii i pracy w godzinach nadliczbowych). Średniomiesięczne wynagrodzenie za okres maj – październik 2015r. wyniosło 1.582 zł. Zamieszkuje wspólnie z córką w S., przy ul. (...). Czynnosc mieszkalny wynosi 362,11 zł miesięcznie. Zaległość z tego tytułu wynosi 360 zł. Opłaty za media to – energia – 65 zł miesięcznie, gaz – 50 zł co 2 miesiące, Internet – 40 zł miesięcznie.

dowód: - zaświadczenie ze spółdzielni mieszkaniowej – k. 22;

- zaświadczenie o zarobkach – k. 27;

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 28.

Pozwany ma 47 lat. Cierpi na chorobę układu nerwowego – ataksję. Jest całkowicie niezdolny do pracy. Otrzymuje rentę w kwocie 815,86 zł netto miesięcznie. Nie korzysta ze świadczeń z opieki społecznej. Zarejestrowany jest jako bezrobotny. W lutym 2015r. wyprowadził się od powódki i jej matki, a od sierpnia br. mieszka u znajomej. Nie ponosi w związku z tym żadnych opłat. Posiada własnościowe mieszkanie, które odziedziczył po zmarłej w dniu 30 sierpnia 2015r. matce. W lokalu tym nie mieszka, ani nie wynajmuje go. Reguluje bieżące opłaty za nie. Pozwany otrzymał po zmarłej matce oszczędności w kwocie 4000 zł. Posiada samochód m-ki R. (...) (rok prod. 2000) o wartości 3000 zł.

W. S. utrzymuje telefoniczny kontakt z córką. W 2015r. przekazał jej łącznie 1200 zł na doładowanie telefonu. Jak podał - przekazywał córce średnio kwoty po 70 zł miesięcznie.

dowód: - orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 10;

- zaświadczenie z ZUS – k. 23;

- zaświadczenie MOPR – k. 24 i 26, k. 30;

- wyjaśnienia W. S. – k. 31.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2015r. matka powódki i pozwany zawarli ugodę zgodnie z treścią której, W. S. zobowiązał się łożyć na rzecz małoletniej N. S., tytułem alimentów kwotę po 300 zł miesięcznie, płatną z góry, począwszy od dnia 01 grudnia 2015r. do dnia 15-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej raty, do rąk matki małoletniej – Z. S..

W punkcie drugim ugody strony ustaliły, że uгода jest natychmiast wykonalna od dnia 15 grudnia 2015r.

Sąd zważył, co następuje:

Kodeks postępowania cywilnego przewiduje w art. 10 k.p.c., iż Sąd powinien na każdym etapie postępowania nakłaniać strony do zawarcia ugody, jeśli jej zawarcie jest dopuszczalne. Szczególnie pożądane jest skłanianie stron do pojednania na samym początku postępowania, a więc na pierwszym posiedzeniu, po wstępnych wyjaśnieniach stron.

W niniejszym postępowaniu strony zgłosiły gotowość do zawarcia ugody.

Sąd stwierdził, że treść ugody nie narusza zasad uniemożliwiających jej zawarcie. Ugoda, jako obejmująca świadczenia alimentacyjne była w niniejszym przypadku dopuszczalna.

W przypadkach, gdy ugoda jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa (art. 223 § 2 k.p.c.), sąd może uznać ją za niedopuszczalną i dalej rozpatrywać sprawę celem jej rozstrzygnięcia wyrokiem. Okoliczności przedmiotowej sprawy nie wykazywały, że zawarcie ugody będzie sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierzało również do obejścia prawa.

Zgodnie z art. 135 § 1 k.r. i op. zakres obowiązku alimentacyjnego zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz majątkowych i zarobkowych możliwości zobowiązanego.

Zdaniem Sądu zawarta przez strony ugoda zabezpiecza w części potrzeby powódki N. S.. Matka powódki swój obowiązek alimentacyjny wypełnia w znacznym stopniu poprzez osobiste starania o opiekę i bieżące utrzymanie córki. Pozwany jest wprawdzie niezdolny do pracy, ale po pierwsze uzyskuje stałą rentę w kwocie 815,86 zł i aktualnie nie ponosi żadnych opłat związanych z mieszkaniem u znajomej, ale co istotniejsze jest właścicielem odziedziczonego po matce mieszkania, które stoi obecnie puste, choć pozwany reguluje bieżące opłaty za nie. Powód dla którego w lokalu tym nie mieszka nie jest Sądowi znany. Nasuwa się jednakże spostrzeżenie, że status materialny pozwanego mógłby być znacząco wyższy, np. poprzez wynajęcie tego lokalu. W ten sposób nie tylko zbilansowałyby się bieżące opłaty za nie, ale pozwany osiągałby dochód w postaci czynszu najmu.

Osnowa zawartej ugody, tj. jej treść, dokładnie określa ostatecznie ustalone między stronami rozmiary świadczenia i zakres objętych procesem roszczeń, które mają zostać zaspokojone.

Uzyskanie pozytywnego efektu w początkowej fazie postępowania kończy proces bez zbędnego postępowania dowodowego i ogranicza do minimum jego koszty (por. art. 79 ust. 1 pkt 3c ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych). Zgodnie z treścią art. 104 k.p.c. koszty procesu, w którym zawarto ugode, znosi się wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej. Wobec braku stanowiska stron w tej sprawie, Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi.

Zawarta przez strony ugoda wiąże sąd, który w jej rezultacie musi umorzyć postępowanie w zakresie objętym ugoda (art. 355 k.p.c.), ponieważ dalsze postępowanie w sprawie jest już niedopuszczalne (por. post. SN z 26 października 1998 r., III CKN 824/98, OSNC 1999, nr 4, poz. 78). W takim wypadku zbędne jest wydanie orzeczenia merytorycznego rozstrzygającego spór ze względu na umowne uregulowanie przez strony stosunku prawnego stanowiącego przedmiot postępowania, przy czym Sąd rozstrzyga o skutku procesowym wywołanym zawarciem ugody, a nie o materialnych skutkach ugody sądowej. Ugoda taka bowiem jest wynikiem decyzji samych podmiotów sporu, i równocześnie, staje się tytułem egzekucyjnym (art. 777 § 1 pkt 2 k.p.c. i art. 183¹⁴ § 2 k.p.c.).

Stosownie do treści art. 1082 k.p.c., tytułowi egzekucyjnemu, zasądzającemu alimenty, sąd nadaje klauzulę wykonalności z urzędu i doręcza wierzycielowi tytuł wykonawczy. Tytułem wykonawczym jest tytuł egzekucyjny zaopatrzone w klauzulę wykonalności (art. 776 k.p.c.) Tytułem egzekucyjnym są m.in. orzeczenia sądu prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu, jak również ugoda zawarta przed sądem (art. 777 k.p.c.).